

عنوان مقاله:

تحلیل زبان شناختی سوره مزمول؛ نگاهی نقش گرایانه

محل انتشار:

دوفصلنامه علم زبان، دوره 11، شماره 19 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده‌گان:

فائزه ایرانپور - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی، دانشگاه ولی عصر «عج»، رفسنجان، ایران

رضا محمدی - استادیار زبان و ادبیات عربی، دانشگاه ولی عصر «عج»، رفسنجان، ایران

حسین بازوبندی - استادیار زبان شناسی، دانشگاه ولی عصر «عج»، رفسنجان، ایران

خلاصه مقاله:

مقاله پیش‌رو تلاشی است در راستای تحلیل آیات سوره مزمول بر اساس نظریه نقشگرای نظاممند هلیدی. هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی سازوکارهای مربوط به بازنمایی مقولات وجودنمایی، یافتن انواع نقش‌های گفتاری به کارفته در متن این سوره، مشخص ساختن انواع فرایندهای به کارفته و در پایان، یافتن انواع ساختهای آغازگری است. نتایج پژوهش حاکی از این است که بر اساس فرائض بینافردی، وجه غالب در اکثر بندهای این سوره وجه خبری است و این نتیجه میان این نکته است که بیشتر آیات جنبه واقع‌گرایانه و توصیف حقایق دارد و همچنین، خداوند می‌خواهد با استفاده بیشتر از این وجه، قطعیت سخن خود را برساند و نوعی حس اطمینان در مخاطب ایجاد کند. همچنین، زمان حال، زمان غالب در متن سوره مذبور است و از آنجاکه زمان حال زمانی است که دامنه آن وسیع و درواقع شامل همه زمان‌ها نیز می‌تواند باشد، گوینده در متن این سوره بیشتر افعالی با زمان حال را به کار بردé است. بررسی قطبیت بندها حاکی از درصد بالای قطبیت مثبت نسبت به قطبیت منفی است و این غالب بودن قطبیت مثبت در کار غالب بودن وجه خبری، قطعیت سخن گوینده را بیشتر می‌کند. به علاوه، بر اساس فرائض بازنمودی، فرایند مادی بیشترین بسامد را در متن سوره دارد. فراوانی بالای فرایند مادی به دلیل عینی بودن کلام در متن سوره است؛ هرچه سخن عینی تر باشد، متن تاثیرگذارتر است. بر اساس فرائض متنی، ساخت آغازگر بیشتر بندها بی نشان است و این غالب بودن نشان می‌دهد که گوینده در تلاش است تا از همان سازوکار متدالوی در زبان روزمره، در ساخت اطلاعی بهره بگیرد.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، سوره مزمول، فرائض بینافردی، فرائض اندیشگانی، فرائض متنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2008391>

